

РЕШЕНИЕ

№ 6991

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6502** по описа за **2023** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Аларик Секюритис“ ООД, чрез процесуалния си представител адв. М. В., срещу Решение от 09.01.2023 г., постановено по АНД № 10252 по описа за 2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 1 – ви състав, с което е потвърдил Наказателно постановление (НП) № Р-10-252/26.05.2020г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора, на основание чл. 290,ал.9,т.1, предложение първо от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1000 лева, за извършено нарушение на чл. 82, ал. 9 ЗПФИ.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт. Посочва се, че СРС не е обсъдил в цялост събраните по делото доказателства, поради което е достигнал до погрешен извод за извършено нарушение на чл. 82,ал.9 от ЗПФИ. Визира се, че разпоредбата не изисква от инвестиционните посредници по какъв начин или къде конкретно да публикуват своята тарифа. Освен това твърдяното от АНО нарушение на 15.01.2020г.

е било допуснато поради причини от инцидентен характер, дължащо се на проблеми от технологичен характер при поддръжката на интернет сайта на „Аларик Секюритис“ ООД в раздел „D.“. В допълнение уточнява, че тарифата на „Аларик Секюритис“ ООД, в частта сделки, сключени чрез Sterling Trader и чрез Sterling LS, е публикувана отделно в секцията на клиентите на инвестиционния посредник, търгуващи през съответните платформи –Lightspeed и Sterling. Излагат се подробни съображения за нарушаване на правото на защита, тъй като не са били предоставени 7 броя снимки като приложение към АУАН, което е станало причина да не може касаторът да разбере в какво е обвинен и не е могъл да организира защитата си. С оглед изложеното се иска - отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

По делото е подадена частна жалба от Заместник председателя на КФН, чрез юриконсулт Н., срещу Определение от 09.05.2023г., постановено по анд.№10252/21г. по описа на СРС, I –ви състав, с което определение съдът е оставил без разглеждане молбата на КФН за присъждане на разноски като е приел, че до приключване на съдебните прения процесуалният представител на АНО не е представил списък на разноските, което е една от предпоставките за разглеждане по същество на искането за изменение на решението в тази му част. В частната жалба се излага твърдението за неправилност на оспореното определение, поради което се моли за отмяната му и да се постанови друго, с което да се осъди „Аларик Секюритис“ ООД да заплати в полза на КФН юриконсултско възнаграждение и за дело анд №4068/2021г. по описа на АССГ, IV к.с.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. В., която поддържа жалбата. Поддържа тезата, че в решението на СРС липсват мотиви и анализ по събрани от него доказателства за наличие на нарушения. Алтернативно сочи, че ако се приеме, че е извършено формално нарушение, то по делото са налице данни, от които се установява, че е налице предварително изпълнение на изискванията и указанията на АНО, като е публикувал тарифата на определена от АНО секция от сайта/секция от документи. Пояснява, че е продължил да дава достъп до тази тарифа и по втория начин първоначално, указан преди съставянето на АУАН, който е в отделната платформа „Alaric Trader“. Претендира присъждане на разноските по делото за всички съдебни инстанции, съобразно приложен списък.

Ответникът – Комисията за финансов надзор, се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата на дружеството. Счита, че решението е неправилно единствено в частта за разноски, поради което моли за уважаване на частната жалба на КФМ. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение съгласно списък. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба. Излага становището, че частната жалба на КФН е доказана, основателна, обоснована, поради което следва да бъде уважена.

Административен съд София - град, Деветнадесети касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

„Аларик Секюритис“ ООД е инвестиционен посредник (ИП), вписан в регистъра на

инвестиционните посредници по чл. 30, ал. 1, т. 2 от Закона за Комисията за финансов надзор притежаващ лиценз, издаден с решение № 145-ИП/24.02.2011 г.на КФН.

В следствие на извършена дистанционна проверка на 15.01.2020 г., на дружеството с адрес www.alaricsecurities.com, било установено, че като инвестиционен посредник, не е изпълнило задължението си, да публикува своята тарифа, която да съдържа информация за неговото стандартно комисионно възнаграждение за различните видове договори с клиенти, както и вида и размер на разходите за клиентите, ако те не се включват във възнаграждението – нарушение на чл. 89, ал.2 от ЗПФИ. Част от общите условия на „Аларик Секюритис“ ООД (в сила от 20.06.2018г.), публикувани в раздел “Dokuments” на горепосочения адрес и било предвидено е чл.12.2 следното „Когато в размер на възнаграждение, разходи или такси не е уговорен в договор или нареждане, се дължат съответните разноси по Тарифата на ИП, която е публикувана на неговия уебсайт www.alaricsecirites.com.“ След преглед на всички раздели на горепосочената страница, било установено, че липсва такава информация. Нарушението е извършено към 15.01.2020г. в [населено място].

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-89 на 30.01.2020г.. В законоустановения срок е подадено възражение срещу констатациите в АУАН, които били приети за неоснователни. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП, с което на дружеството било наложена имуществена санкция“ в размер на 1 000 (хиляда) лв. за нарушение на чл. 82, ал. 9 ЗПФИ.

При посочените фактически обстоятелства, СРС е обосновал правния извод, че АУАН и НП са издадени от компетентните за това административни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при спазване на материалния закон и процесуалните правила.

Съдът е приел, че от правна страна, от доказателствения материал по делото безспорно е установено извършването на твърдяното административно нарушение, а при индивидуализирането на административно- наказателната отговорност на касатора е правилно отчетена санкцията, предвидена по чл. 290, ал.9, т.1, предложение първо от ЗПФИ.

НАСТОЯЩИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ НАМИРА, ЧЕ ОСПОРЕНОТО РЕШЕНИЕ Е ПРАВИЛНО.

Съгласно разпоредбата на чл. 82, ал.8 от ЗПФИ, инвестиционният посредник обявява в тарифа стандартното си комисионно възнаграждение по различните видове договори с клиенти, както и вида и размера на разходите за клиентите, ако те не се включват във възнаграждението. Общите условия и тарифата на ИП се излагат на видно и достъпно място в помещението, в което той приема клиенти, и се публикуват на неговата интернет страница –чл.82, ал.9 от ЗПФИ.

Неспазването на посоченото задължение е скрепено със санкцията по чл. 290, ал.9, т.1 предложение първо от ЗПФИ, като предвидената санкция е в размер от 1000 лв. до 5000 лв.. Същата е наложена в минимален размер, поради което и не подлежи на намаляване.

Безспорно от делото се установява, че към момента на проверката -15.01.2020г., на сайта на дружеството www.alaricsecirites.com не е публикувана тарифа, която да съдържа информация за неговото стандартно комисионно възнаграждение за различните договори с клиенти, както че част от общите условия на А. Секюритис“

ООД, публикувани в раздел D. на адрес: www.alaricsecurities.com, в чл. 12.2. е публикуван текст: 12.2. Когато размер на възнаграждение, разходи или такси не е уговорен в договор или нареждане, се дължат съответните разноски по Тарифата на ИП, която е публикувана на неговия уеб сайт www.alaricsecurities.com.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена привръзката между приетите за установени фактически обстоятелства и приложимите правни норми. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд.

Така описаната нарушена разпоредба в АУАН е напълно идентична с тази в НП, а именно - чл. 82, ал.9 от ЗПФИ и цитирането ѝ по-нататък е непроменено. На следващо място, не е налице нарушение на разпоредбата на чл. 42, т. 3 от ЗАНН за липса на дата и място на извършване на нарушението, тъй като се касае за дистанционна проверка, извършена от КФН на интернет страницата на дружеството с адрес www.alaricsecurities.com, при която е било установено, че тарифата на инвестиционния посредник, не е била публикувана, съгласно изискването на закона. Изискването за публикуването на тарифата на видно и достъпно място в помещението, е относимо и към изискването за публикуването ѝ на интернет страницата на дружеството.

Съдът конкретно не споделя твърдението в касационната жалба, за нарушаване на правото на защита на дружеството – касатор, тъй като АНО е отказал достъп до писмените материали по АУАН № Р-06-89 от 30/01/2020г., а именно до 7 броя снимки от интернет страницата на дружеството, поради следното:

На първо място видно от анд № 10428/20 г., по описа на СРС, 136 с-в, е че едва с подаването на жалбата до СРС са въведени твърдения за нарушаване на правото му на защита поради отказан достъп до 7 броя снимки в административното производство. От представените по делото писмени възражения срещу АУАН № Р-06-89/30.01.2020г. не се установява да е споменато възражение за отказ на актосъставителя да представи на дружеството - касатор 7 броя снимки. Следва да се има предвид, че неизпълнението на задължението на дружеството по чл.82,ал.9 от ЗПФИ за наличието на публикация на интернет страницата на тарифата към 15.01.2020г. се обяснява от дружеството с това, че пропускът "е бил допуснат поради причини от инцидентен характер и се дължи на проблеми от технологичен характер при поддръжката на интернет сайта на „Аларик Секюритис“ ООД в раздел “D.”, като за така допуснатия пропуск са взети своевременни мерки, които няма да позволят в бъдеще несъответствия и пропуски в тази насока.“ Също така, съставът съобразява, че от страна на АНО с предоставяне на административната преписка по делото са били представени и въпросните 7 броя снимки (под №8 –разпечатки от снимки на екран (screenshot) от страницата на „Аларик Секюритис“ ООД от 15.01.2020г.), с които жалбоподателят се е запознал в проведеното по делото сз. , видно от протокол от 26.10.2022г., поради което не му е нарушено правото на защита.

В проведения по делото разпит на актосъставителя, в о.с.з. на 26.10.2022г. последният е заявил, че в действителност при връчването на АУАН са му били поискани 7 броя снимки, но нямат практика да ги предоставят. Посочва, че не е получил обяснение за публикуването ценообразуване на платформите при връчването на АУАН, не е

получил обяснение къде са публикувани на сайта цените, относно търговията чрез платформи. Следователно- макар и непредоставени тези снимки от онлайн проверката на сайта на дружеството, същото е било запознато с констатацията за липса на тарифа на страницата си и ако е оспорило тази констатация - е следвало да докаже положителния факт за наличието ѝ т.е. непредоставянето на снимките от АНО с нищо не накърнява правото на защита на страната. По отношение на позоваването в касационната жалба на твърденията на свидетеля Д. на стр. 6 от протокол №9706 от проведеното на 13.06.2022г. о.с.з., че ако е знаела какво е заснето, би могла да обясни на актосъставителя, къде точно следва да се отвори падащо меню, за да открие тарифата СЪДЪТ, счита че информацията следва да се изложи на видно и достъпно място, каквито са и изискванията на закона визирани в разпоредбата на чл. 82,ал.9 от ЗПФИ и не следва да се изисква съдействие от орган на юридическото лице, който да обяснява какви стъпки да извърши, за да достигне до желаната информация.

Необосновано е твърдението за това, че НП е връчено на дружеството два месеца след неговото издаване, тъй като това не рефлектира върху законосъобразността на акта, а се касае за пораждаване на правото на оспорване.

Също така, следва да се съобрази, че нарушението е формално по своя характер и се счита за довършено със завършване на изпълнителното деяние, което се осъществява чрез бездействие в законоустановения срок, без да е необходимо настъпването на вредоносен резултат.

При преценката на характера на засегнатите обществени отношения, а именно предоставяне на информация на регулирания пазар за упражняване на контролни правомощия при регулиране на пазара на ценни книжа и гарантиране правата на инвеститорите, което е от особено важно значение за стабилността на финансовите пазари и доверието на инвеститорите в тях, се споделят изводите на СРС, че не може нарушението да се квалифицира като маловажен случай.

Следователно касационната жалба е неоснователна.

По отношение на частна жалба от 23.05.2023г. срещу Определение от 09.05.2023г., СЪСТАВЪТ намира, че същата е подадена в срока по чл. 230 АПК от надлежна страна и е допустима. Разгледана по същество е основателна.

С обжалваното определение, въззивният съд е оставил без разглеждане, като недопустима молба, озаглавена „Писмени бележки“ вх. №15355/20.01.2023г. подадена от КФН, с която се е искало допълване на решение от 09.01.2023 г. постановено по анд № 10252/2021г. по описа на СРС,НО,І-ви състав. За да достигне до този извод е посочил, че в съдебно заседание, проведено на 11.10.2022г.,процесуалният представител на АНО е изразил становище по съществуването на делото претендирал е присъждането на разноски, но не е представил подобен списък.Приел е, че съгласно разпоредбата на чл. 80 от ГПК една от предпоставките за допустимост на искането по чл.248 от ГПК е предоставянето на списък с разноските, като се е позовал на т.9 на ТР № 6/2012г. от 06.11.2013г. на ОСГКТК на ВКС и Определение №2574/24.02.2021г.,по адм.дело №1387/2021г. на 6-то отделение на ВАС.

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК /приложима по силата на препращащата норма на чл. 144 АПК/ постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските.

Съгласно чл. 176 АПК, когато не се е произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява

допълнително решение. В чл. 248, ал. 1 ГПК е посочено, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Производството пред СРС се е развило по реда на чл. 226, ал.3 от АПК, т.е. производството по анд № 10428/20 г. на СРС, НО, 136 с-в е такова по ново разглеждане на спора от друг състав на първоинстанционния съд във връзка с дадени от касационната инстанция указания.

С решение № 4458 от 05.07.2021 г., постановено по анд № 4068 по описа на АССГ, IV – ти касационен състав е отменено решение №20000139 от 04.01.2021г., постановено по анд № 10428/2020г. по описа на СРС, 136 – ти състав, върнато е делото на друг съдебен състав и са дадени задължителни указания в мотивите на съдебния акт, а именно „При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл. 226, ал.3 от АПК”.

Съгласно посочената разпоредба съдът, разглеждащ спора, се произнася и по разноските за водене на делото във Върховния административен съд, респективно касационната инстанция, защото цитираната норма е поместена в Глава дванадесета „Касационно производство” на АПК, по която се развива производството по чл. 63 и сл. от ЗАНН. С оглед посочения текст и константната съдебна практика при новото разглеждане на спора първоинстанционния съд, в случая СРС, с постановяването на съдебния си акт и с оглед изхода на спора, при своевременно направено искане за присъждане на разноси по делото, трябва да присъди такива на съответната страна за въззивното производства и едно касационно.

Видно от материалите по делото процесуалният представител на КФН е направил своевременно искания за разноси и при първото разглеждане на спора пред въззивния съд, и при касационното оспорване, поради което съответно всяка от инстанциите има задължението да се произнесе по тях, като СРС е присъдил сумата от 100лв. в полза на КФН. Касационната инстанция не е присъдила разноси на никоя от двете страни и не защото те не са направили такова искане, а, защото стриктно е спазил правомощието му по чл. 222, ал. ал.2, т. 1 от АПК и при отмяна на съдебния акт на въззивния съд, поради допуснати съществения нарушения на процесуалните права, го е върнал на компетентната инстанция, която в зависимост от изхода на спора, трябва да се произнесе по разноските в тяхната съвкупност по реда на чл. 226, ал.3 от АПК.

Видно от протокола за проведеното открито съдебно заседание, от 18.06.2021 г., процесуалният представител на КФН изрично е

поискал присъждането на разноски в хода по същество на спора. При тези данни решаващият съд е следвало да се съобрази с указанията, дадени от касационната инстанция, във връзка с присъждането на разноски по реда на чл. 226, ал.3 от АПК, да включи присъдената сума от предходния съдебен състав на СРС, разгледал спора и постановил съдебно решение и не на последно място да присъди такива за производството пред него. След като СРС не е изпълнил това свое задължение, той е постановил един незаконосъобразен акт, който трябва да бъде отменен и вместо него да се постанови нов, с който да се измени решение от 09.01.2023г., в частта за разноските и се осъди „Аларик Секюритис“ООД да заплати на КФН разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., за още една касационна инстанция.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал.5 от ЗАНН при направеното своевременно искане, на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., с оглед фактическата и правна сложност на делото определен съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ решение от 09.01.2023 г., постановено по № 10252 по описа за 2021 г. на СРС, НО, 1 – ви състав в частта на разноските КАТО ОСЪЖДА „Аларик Секюритис“ ООД, ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място] [улица], да заплати на КФН , освен 100лв. юрисконсултско възнаграждение пред СРС, да ЗАПЛАТИ още и юрисконсултско възнаграждение от 100лв. за разглеждане на делото при предходната касационна инстанция.

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.01.2023г., постановено по АНД № 10252 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1 – ви състав, В останалата му ЧАСТ.

ОТМЕНЯ Определение от 09.05.2023г. постановено по анд № 10252/2021г. по описа на Софийски районен съд, наказателно

отделение, 1 – ви състав,
ОСЪЖДА "Аларик Секюритис" ООД ЕИК[ЕИК] със седалище
[населено място] [улица] да заплати на КФН 100лв.
юрисконсултско възнаграждение за настоящата касационната
инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: